

PA-B-642-296/1289/15/

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji /tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 576 z późn. zm./ oraz art. 104 i art. 268 a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 267 z późn. zm. /,

po rozpatrzeniu wniosku Pana _____, z dnia _____ r. o wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej do ochrony osobistej,

ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA POSIADANIE BRONI PALNEJ BOJOWEJ W CELU OCHRONY OSOBISTEJ ORAZ OCHRONY OSÓB I MIENIA W LICZBIE 2 /DWÓCH/ EGZEMPLARZY BRONI.

Uzasadnienie

W dniu _____ r. do organu Policji wpłynął wniosek Pana _____ o wydanie pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej oraz osób i mienia w liczbie 2 egzemplarzy. W uzasadnieniu wniosku strona wskazała, że jest właścicielem firmy lotniczej zajmującej się transportem lotniczym, obsługą statków powietrznych oraz zaopatrywaniem w paliwa płynne. Na terenie jej firmy (na lotnisku _____ w _____) znajduje się kilkanaście statków powietrznych, w tym kilka przeznaczonych do transportu masowego. Zdaniem strony, w przypadku uprowadzenia któregoś z nich, może powstać realne zagrożenie dla osób i mienia.

Wraz z wnioskiem strona przedłożyła orzeczenia: lekarskie i psychologiczne potwierdzające zdolność do dysponowania bronią oraz certyfikaty dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej.

W trakcie prowadzonego postępowania strona poinformowała, że prowadzi działalność gospodarczą polegającą na szeroko rozumianych usługach

_____ i oraz _____, znaczącej wartości. Na terenie jej firmy znajdują się duże ilości paliwa lotniczego oraz spora ilość gotówki. Strona podkreśliła, że siedziba firmy znajduje się na lotniskowym odludziu, co wyczerpuje znamiona stałego zagrożenia. Wskazała również, że była wielokrotnie okradana, co naraziło ją na ogromne straty.

Strona złożyła także zeznania. W zeznaniach tych potwierdziła okoliczności zawarte we wniosku o wydanie pozwolenia na broń. Nadto zeznała, że obawia się ewentualnego napadu na tle rabunkowym. Nigdy nie zgłaszała jednak organom Policji sytuacji świadczących o zagrożeniu życia i zdrowia. W _____ roku zgłaszała natomiast kradzież dwóch quadów wartości około _____ złotych. Zeznała również, że w latach _____ istniał drugi oddział firmy na ulicy _____ w _____. Był tam dział techniczny „warsztaty mechaniczne”. Na jego terenie doszło do kilku włamań, o których informowała Policję. W ich wyniku skradziono wyposażenie mechaniczne, techniczne, osprzęt oraz narzędzia łącznej wartości około kilkudziesięciu złotych. Strona zrezygnowała jednak z prowadzenia tego oddziału firmy. Strona zeznała także, że siedziba firmy ma około 30 arów, a lotnisko prawie 49 hektarów. Nie ma fizycznej możliwości zgromadzenia wszystkich statków powietrznych na terenie firmy, więc część z nich stoi na terenie lotniska, które nie jest ogrodzone i nie ma stałej ochrony. W ubiegłym roku miała miejsce próba uprowadzenia statku powietrznego przez dwóch mężczyzn będących pod wpływem alkoholu. Sytuacja została opanowana przez pracowników firmy oraz pracowników ochrony wezwanych przez zarządzającego lotniskiem.

w _____ korzysta bowiem z usług firmy ochrony na telefon. O powyższym zdarzeniu strona nie informowała organów Policji. Obawia się jednakże próby uprowadzenia statków powietrznych. Zdaniem

19. 01. 2016

strony, z uwagi na ostatnie ataki terrorystyczne zagrożenie to jest realne, a uprowadzenie statku powietrznego może być tragiczne w skutkach. Z zeznań strony wynika także, że na terenie firmy znajdują się spore ilości gotówki. Minimum dwa razy do roku odbywają się również na terenie lotniska imprezy masowe, tzw. piknik lotniczy oraz cyrk i wesołe miasteczko. Strona obawia się, że w trakcie takich imprez może dojść do uprowadzenia statku powietrznego. Z uwagi na charakter prowadzonej działalności oraz posiadanie mienia znacznej wartości wniosła o wydanie pozwolenia na broń bojową do ochrony osobistej oraz ochrony osób i mienia w liczbie dwóch egzemplarzy. Jeden egzemplarz broni jest bowiem niewystarczający do zapewnienia ochrony.

Organ Policji uzyskał także pozytywną opinię o stronie z miejsca zamieszkania oraz informację o jej niekaralności. Z opinii tej wynika dodatkowo, że nie zgłaszała zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia i zdrowia. Uzyskano również materiały z prowadzonego postępowania z zawiadomienia strony dotyczącego kradzieży dwóch quadów. Z materiałów tych wynika m.in., że w dniu ..... r. w przy ul. .... nieznani sprawcy z otwartego hangaru znajdującego się na terenie lotniska, dokonali kradzieży dwóch quadów o łącznej wartości około ..... złotych na szkodę strony. Postępowanie w tej sprawie zostało umorzone z uwagi na niewykrycie sprawców przestępstwa. Nadto, na terenie lotniska doszło do kilku innych incydentów, które zostały zakończone interwencją ochrony lotniska. Z dodatkowej informacji uzyskanej z Komisariatu Policji w ..... wynika, że po sprawdzeniu systemów komputerowych działających od ..... r., pod adresem : ..... , ul. .... , (tj. miejsca prowadzenia przez stronę drugiego oddziału firmy .....), nie odnotowano zdarzeń na szkodę strony.

W myśl art. 10 k.p.a., strona miała także zapewniony udział w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

Argumenty powołane we wniosku strony oraz zgromadzone w toku postępowania materiały nie dają, w ocenie organu I instancji podstaw do wydania pozwolenia na broń palną bojową.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach ochrony osobistej. Przepis ten stanowi także, że za ważną przyczynę dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń. Ciężar udowodnienia, iż taki stan faktyczny występuje, spoczywa na tej osobie, co nie zwalnia organu Policji z obowiązku podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz uzyskania całego materiału dowodowego, pozwalającego na swobodną ocenę czy żądanie jest uzasadnione i pozwolenie na broń należy wydać. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zdaniem wskazuje na zagrożenie jego osobistego bezpieczeństwa, jednakże ocena czy spełnia ona wymogi art. 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji, należy do organów Policji. Organ Policji oceniając materiał dowodowy nie musi dzielić zdania wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym nie ustalono, by strona stanowiła zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego. Strona jest osobą niekaraną, o czym świadczy informacja uzyskana z Krajowego Rejestru Karnego. Posiada także pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Powyższe okoliczności nie pozwalają jednak na pozytywne rozpatrzenie wniosku strony zgodnie z jej żądaniem, bez istnienia ważnej przyczyny posiadania broni do celów ochrony osobistej, za którą uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia.

Przedstawione przez stronę we wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz podczas przesłuchania argumenty, w ocenie organu I instancji nie stanowią ważnej przyczyny posiadania broni palnej bojowej. Strona wskazała na charakter prowadzonej działalności oraz posiadanie mienia znacznej wartości. W ocenie organu I instancji nie są to okoliczności potwierdzające ponadprzeciętne zagrożenie wnioskodawcy. Nie dowodzą bowiem o bezpośrednim, stałym i realnym zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia strony.

Obawy strony o swoje bezpieczeństwo związane z prowadzeniem działalności gospodarczej nie mogą przesądzać o przyznaniu pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej. Sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej nie oznacza istnienia takiego zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia osoby prowadzącej działalność, która uzasadnia wydanie pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Obawy takie jak wnioskodawca, posiada wiele osób i taka interpretacja spowodowałaby konieczność wyposażania ich w broń palną. Wskazać należy, że brak poczucia bezpieczeństwa z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi. Pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej wydawane są osobom, które przedstawią ważną przyczynę posiadania broni, którą według ustawodawcy jest w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przekonanie strony o jej zagrożeniu związanym z charakterem prowadzonej działalności i posiadaniu mienia znacznej wartości nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Istotne jest bowiem jeszcze wykazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji szczególnego zagrożenia. Na powyższe zwrócił także uwagę Naczelny Sąd Administracyjny np. w wyroku z dnia 06.06.2014 r., sygn. akt II OSK 32/13, wskazując że upatrywanie jako środka ochrony tylko i wyłącznie broni palnej bojowej nie jest zasadne, bowiem istnieją takie instrumenty obrotu finansowego, które pozwalają jeśli nie wyeliminować całkowicie, to chociaż zminimalizować ewentualne zagrożenie związane z obrotem gotówkowym, czy wyrobami znacznej wartości. Nic też nie stoi na przeszkodzie, by wnioskodawca skorzystał z usług firmy ochrony co do siedziby firmy, czy też poprzez zapewnienie ochrony w miejscu zamieszkania, jeśli taką potrzebę odczuwa. Jeśli jednak z jakichś powodów strona odstępuje od tych rozwiązań, to czyni to na własne ryzyko.

Strona w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła obiektywnie przekonywujących dowodów pozwalających stwierdzić, iż faktycznie istnieje wyraźne ponadprzeciętne zagrożenie działaniami przestępczymi, co uzasadniałoby posiadanie środka samoobrony w postaci broni palnej do ochrony osobistej. Nie udowodniła, ażeby jej życie, zdrowie oraz mienie było stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone. Przeciwnie, podczas przesłuchania zeznała, że nigdy nie zgłaszała organom Policji zdarzeń świadczących o bezpośrednim zagrożeniu jej życia i zdrowia. Taką informację uzyskano także z jednostki Policji właściwej dla miejsca zamieszkania strony. Strona wprawdzie wskazała na przypadki włamań i kradzieży do drugiego oddziału firmy (który prowadziła do roku), jednak z uwagi na upływ czasu nie potrafiła podać czasookresu oraz szczegółów tych zdarzeń. Zdaniem organu Policji może to świadczyć o tym, że nie przywiązuje do tych zdarzeń większej wagi w kontekście zagrożenia jej życia, zdrowia lub mienia. Zgłoszenie kradzieży quadów w obecnej siedzibie firmy w roku miało natomiast miejsce podczas nieobecności strony. Należy je zatem uznać za incydentalne. W tej sytuacji przeświadczenie strony, iż jest realnie i ponadprzeciętnie zagrożona, należy uznać za czysto subiektywne. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 13.06.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 621/12, dnia 30.03.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 2603/11 i dnia 26.02.2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2068/13, zagrożenie życia, zdrowia lub mienia stanowiące ważną przyczynę posiadania broni, aby można było uznać za stałe, musi przejawiać się permanentnością i aktualnością, zaś jego realność musi być rzeczywista i obiektywna, a nie nacechowana subiektywnością. Realne zagrożenie jest zagrożeniem przewidywalnym, czy też wielce prawdopodobnym. Musi ono wynikać z ciągu wydarzeń, jakie miały miejsce w życiu wnioskodawcy i dotyczyły jego osoby. Ponadprzeciętność nie może natomiast sprowadzać się do sytuacji hipotetycznej, lecz musi być nadzwyczajna i niepowседневna. W ocenie sądu, sama subiektywna ocena wnioskodawcy o grożącym mu niebezpieczeństwie, nie może stanowić podstawy wydania pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Jest ono szczególnie jasne wobec konieczności możliwie restrykcyjnego wykładania przepisów regulujących dostęp do śmiertelnośnego środka, jakim jest broń w sytuacji, gdy życie ludzkie znajduje się pod szczególną ochroną (art. 38 Konstytucji RP). Stopień zagrożenia musi być proporcjonalny tak, aby wydanie pozwolenia na broń było odpowiednim środkiem prewencyjnym i obronnym przed nim. Strona wnosząc o wydanie pozwolenia winna udowodnić, iż znajdowała się w sytuacji stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, ewentualnie powinna wykazać, iż pewnego rodzaju zdarzenia jakie ją dotyczą, świadczą o takim zagrożeniu.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje na to, że strona nie udowodniła istnienia powyższych przesłanek. Istnienie omawianego zagrożenia wywodzi jedynie z faktu prowadzenia działalności gospodarczej, posiadania mienia znacznej wartości oraz przypadków kradzieży z roku i lat wcześniejszych. Tego zaś rodzaju zagrożenie, jakie starała się wykazać strona, nie nosi cech stałego, realnego i ponadprzeciętnego, a jedynie cechy zagrożenia hipotetycznego. Takiej odmiany zagrożenia ustawodawca nie wskazał w przepisach ustawy o broni i amunicji i nie uzależnił od jej istnienia przyznania pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej.

Pan nie wykazał tym samym istnienia obiektywnych okoliczności uzasadniających wydanie pozwolenia na broń, na co także zwracają uwagę sądy administracyjne, wskazując np., że „wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej musi być bowiem w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi, przy czym nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące” (np. wyrok WSA sygn. II SA/Wa 1188/14 i II SA/Wa 1188/14 oraz wyrok NSA II OSK 32/13). Subiektywne przekonanie o potencjalnym zagrożeniu, które może wystąpić w bliżej nieokreślonym czasie i miejscu, nie spełnia dyspozycji art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji. Powyższe ustalenia pozwalają uznać, że przekonanie strony o potrzebie ochrony przy pomocy broni palnej ma charakter wyłącznie subiektywny, niepotwierdzony żadnymi konkretnymi okolicznościami, z których wynikałoby, że w jej przypadku istnieje ważna przyczyna posiadania broni do celów ochrony osobistej, z uwagi na stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie jej życia lub zdrowia.

Odnosząc się do wniosku strony o przyznanie pozwolenia na dwa egzemplarze broni w celu ochrony osobistej oraz ochrony osób mienia, podkreślenia wymaga, że nawet funkcjonariusze służb mundurowych, wykonujący szczególnie niebezpieczną pracę, wyposażeni są z reguły tylko w jedną jednostkę broni. Strona nie przedstawiła natomiast żadnych dowodów świadczących o tym, iż kiedykolwiek znalazła się w realnym niebezpieczeństwie, które dawałyby podstawę do przyznania nawet takiej liczby broni.

Przyznanie prawa do posiadania broni nie może opierać się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy. Niezbędne jest przedstawienie przez niego ważnej przyczyny przemawiającej za takim rozstrzygnięciem, bowiem pozwoleń na broń nie wydaje się w celu wyłącznie prewencyjnym. Pozwolenia na broń nie mogą być wydawane ponad rzeczywistość i niezbędną potrzebę, wynikającą z celu, do którego broń ma być przeznaczona. Strona nie udowodniła, aby jej życie, zdrowie lub mienie było stałe, realnie i ponadprzeciętne zagrożone bezprawnym zamachem. Ważnej przyczyny przemawiającej za wydaniem pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej oraz ochrony osób i mienia, nie ustalono także w toku postępowania. W sytuacji zatem, gdy nie ustalono zdarzeń mogących uzasadniać obawy strony przed zamachem na zdrowie, życie lub mienie, decyzję odmawiającą wydania jej pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, należy uznać za słuszną.

Wskazać przy tym należy, że odmowa wydania pozwolenia na broń palną nie uniemożliwia stronie zapewnienia sobie bezpieczeństwa przy użyciu środków ochrony osobistej nie podlegających reglamentacji, a więc niewymagających pozwolenia organu Policji, a które z powodzeniem spełnią oczekiwaną przez stronę rolę prewencyjną (należą do nich, np. ręczne miotacze gazu czy paralizatory elektryczne o określonych parametrach).

W tym stanie rzeczy orzekam jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a. służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

Egz. Nr 1 – PAN

Egz. nr 2 - a/a

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH
z up. M. CZYLIŃNIK
WYDZIAŁ POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH
W KATOWICACH
mł. insp. mgr Anna KASINIĄK